

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 31 stycznia 1953 r.

w sprawie zasad i trybu likwidacji majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb.

Na podstawie art. 61 § 2 ustawy z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 36, poz. 276) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 31 grudnia 1951 r. wstrzymuje się wypłatę wszelkiego rodzaju zasiłków b. notariuszom i ich rodzinom z funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych izb notarialnych.

§ 2. Z funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych izb notarialnych oraz z pozostałości kasowych przeznaczonych na wydatki administracyjne po pokryciu zobowiązań izb tworzy się wspólny fundusz odpraw.

§ 3. Z funduszu odpraw przyznaje się jednorazowo odprawy osobom, które przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia:

- 1) nabyły uprawnienia do okresowych świadczeń zlikwidowanych funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych bądź
- 2) zostały zwolnione ze stanowiska notariusza przed dniem 1 stycznia 1952 r. i osiągnęły przed tym dniem wiek 65 lat lub są trwale niezdolne do dalszej pracy z powodu ułomności cielesnej albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych, a stwierdzona przez lekarza urzędowego niezdolność do pracy przekracza 60%.

§ 4. Likwidację majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb przeprowadza likwidator. Likwidacja powinna być zakończona w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia. W razie potrzeby Minister Sprawiedliwości może przedłużyć trwanie likwidacji na dalsze trzy miesiące.

§ 5. Likwidatora mianuje i odwołuje Minister Sprawiedliwości, który określa również wysokość jego wynagrodzenia.

§ 6. Kierownicy państwowych biur notarialnych, którzy przejęli akta b. rad notarialnych, obowiązani są wydać likwidatorowi (§ 5) księgi i dowody dotyczące majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb. Byli członkowie rad notarialnych obowiązani są na życzenie likwidatora udzielać mu wszelkich potrzebnych wiadomości i wyjaśnień co do likwidowanego majątku.

§ 7. W sprawach dotyczących likwidowanego majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb likwidator reprezentuje w sądzie i poza sądem likwidowaną masę majątkową i sprawuje jej zarząd w zakresie działania potrzebnym do jej likwidacji.

§ 8. Koszty likwidacji majątku izb notarialnych oraz funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb łącznie z wynagrodzeniem likwidatora pokrywa się z funduszu odpraw.

§ 9. Obowiązkiem likwidatora jest:

- 1) sporządzenie wykazu:
  - a) majątku ruchomego izb,
  - b) funduszków podlegających przelaniu na fundusz odpraw jednorazowych wraz z wierzytelnościami należącymi do tego funduszu,
  - c) zobowiązań izb z tytułu zasiłków za czas do 1 stycznia 1952 r.,
  - d) innych zobowiązań izb notarialnych,
  - e) osób, które przed 1 stycznia 1952 r. korzystały z zasiłków, i innych osób uprawnionych do otrzymania jednorazowej odprawy;
- 2) ściągnięcie wierzytelności izb notarialnych oraz wierzytelności funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb;
- 3) wykonanie zobowiązań izb notarialnych i zobowiązań funduszków zapomogowych i ubezpieczeniowych tych izb;
- 4) wypłata jednorazowych odpraw (§ 3).

§ 10. Zasiłki zwrotne udzielone notariuszom mogą być umarzone, jeżeli zostanie ustalone, że ściągnięcie zasiłku mogłoby stanowić uszczerbek utrzymania koniecznego dla zobowiązanego i jego rodziny. O umorzeniu decyduje Minister Sprawiedliwości na wniosek likwidatora.

§ 11. Wyciąg ze sporządzonego przez likwidatora wykazu wierzytelności przypadających z tytułu składek i innych opłat na rzecz izb notarialnych oraz funduszków tych izb za czas do 1 stycznia 1952 r., opatrzony podpisem likwidatora, jest tytułem egzekucji sądowej.

§ 12. Wykaz osób uprawnionych do otrzymania odpraw jednorazowych, jak również wysokość tych odpraw odpowiednio do wysokości przypadających na ten cel środków ustali Minister Sprawiedliwości na wniosek likwidatora, który dokona wypłaty osobom uprawnionym na podstawie tego wykazu.

§ 13. W przypadku gdy uprawniony do otrzymania odprawy zmarł w czasie od 1 stycznia 1952 r. do dnia zakończenia likwidacji, przypadającą mu odprawę wypłaca się wdowie, a gdyby nie żyła — małoletnim dzieciom, a także dzieciom pełnoletnim, jeżeli uczęszczają do szkół. W razie niemożności wypłacenia odprawy likwidator składa odprawę do depozytu sądowego.

§ 14. 1. Po zakończeniu likwidacji likwidator obowiązany jest złożyć Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie z czynności oraz akta dotyczące likwidacji.

2. Minister Sprawiedliwości zwalnia likwidatora po zakończeniu likwidacji i przyjęciu do wiadomości sprawozdania z czynności likwidatora.

§ 15. 1. Nieruchomość w Zakopanem, przy ul. Witkiewicza róg Chałubińskiego, pod nazwą „Złoty Róg” oznaczoną w księdze wieczystej Sądu Powiatowego w Zakopanem nr Kw. 1556, stanowiącą własność izb notarialnych, oraz będące własnością izb notarialnych ruchomości, stanowiące urządzenia i pomoce biurowe, jak:

wszelkie meble, maszyny do pisania, biblioteki — przechodzą na własność Państwa z dniem 1 stycznia 1952 r.

2. Ruchomości, o których mowa w ust. 1, przekazuje się do używania państwowym biuram notarialnym, w których te ruchomości się znajdują.

3. Na rzecz Państwa przechodzi również prawo do wkładu budowlanego w wysokości 78.000 zł i udziału członkowskiego Izby Notarialnej w Gdańsku w Gdańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej z odpow. udz.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

58

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 4 lutego 1953 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa na Zalewie Wiślanym.

Na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. Nr 84, poz. 586) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się połowu na Zalewie Wiślanym niżej wymienionych gatunków ryb, o ile ich długość mierzona od początku głowy do końca najdłuższego promienia płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

- a) u łososia (*Salmo salar*) — 60 cm,
- b) u troci (*Salmo trutta*) — 40 cm,
- c) u węgorza (*Anguilla anguilla*) — 35 cm,
- d) u sandacza (*Lucioperca lucioperca*) — 40 cm,
- e) u leszcza (*Abramis brama*) — 25 cm,
- f) u lina (*Tinca tinca*) — 20 cm,
- g) u certy (*Vimba vimba*) — 20 cm,
- h) u karasia (*Carassius carassius*) — 20 cm,
- i) u płoci (*Rutilus rutilus*) — 15 cm,
- j) u śledzia (*Clupea harengus membras*) — 12 cm.

§ 2. 1. Złowione na Zalewie Wiślanym ryby żywe o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1 powinny być wpuszczone z powrotem do wody, z wyjątkiem przyłowy w ilości, licząc w sztukach, do 5% dla niewodów i więcierzy (żaków), a do 8% dla innych sieci.

2. Złowione na Zalewie Wiślanym ryby w stanie śniętym o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1, stanowiące przyłów, mogą być użyte na potrzeby załogi statku w ilości nie przekraczającej 1 kg na osobę; pozostała ilość tych ryb powinna być zużyta na cele i w sposób wskazane przez Morski Urząd Rybacki w Gdyni.

3. W przypadku stwierdzenia, że w określonym miejscu Zalewu Wiślanego przy użyciu właściwych sieci przyłowy ryb o długościach mniejszych niż wyszczególnione w § 1 przekraczają normy określone w ust. 1, Morski Urząd Rybacki w Gdyni może zabronić połowu w tym miejscu, albo zarządzić używanie sieci o większych wymiarach oczek.

§ 3. 1. Zabrania się uprawiania w okresie od 1 maja do 15 czerwca wszelkiego rybołówstwa na Zalewie Wiślanym w strefie przybrzeżnej w odległości 500 m od miejsc porośniętych twardą roślinnością wodną (trzcina, sitowie i pałka), a tam gdzie jej brak — w odległości 1 km od brzegu. Powyższy zakaz nie dotyczy połowu węgorza (*Anguilla anguilla*) sprzętem stawnym oraz śledzia (*Clupea harengus membras*) niewodami stawnymi.

2. Morski Urząd Rybacki w Gdyni może ustanowić na Zalewie Wiślanym dodatkowe obszary ochronne dla ryb przemysłowych na okres tarła.

§ 4. Zabrania się połowu na Zalewie Wiślanym:

- a) jesiotra (*Accipenser sturio*), sieji (*Coregonus lavaretus*) i alozy (*Alosa fallax*) w ciągu całego roku,
- b) połowu łososia (*Salmo salar*) i troci (*Salmo trutta*) od 15 sierpnia do końca roku.

§ 5. W celu pełniejszej ochrony tarła gatunków ryb przemysłowych na Zalewie Wiślanym Morski Urząd Rybacki w Gdyni, po uzgodnieniu z Morskim Instytutem Rybackim, może nie skracając okresów ochronnych przesunąć początek tych okresów w zależności od warunków hydrometeorologicznych.

§ 6. Zabrania się na Zalewie Wiślanym:

- a) połowu ryb wszelkiego rodzaju narzędziami tralującymi,
- b) połowów włokiem dennym bez skrzydeł, którego wejście do worka siatnego rozpostarte jest za pomocą drąga wleczonego wraz z włokiem po dnie,
- c) używania do połowu ryb środków wybuchowych, trujących, broni palnej, ościeni, bosaków i innych narzędzi kłujących oraz ogłuszania ryb za pomocą uderzania po łodzi; ryby posiadające jedną lub więcej ran kłutych uznaje się za złowione za pomocą narzędziami,